

Kritiek en bijval

De afgelopen weken zijn er vele kritische noten gekraakt rond het accountantsberoep. De toon van

het debat is daarbij soms fel. Begrijpelijk, want de discussies raken het hart van ons beroep. Daarbij constateer ik dat de meningen weliswaar verschillen, maar dat vrijwel iedereen hetzelfde doel deelt: een kwalitatief hoogwaardige en onafhankelijke beroepsuitoefening, waarbij het publieke belang voorop staat. Een beroep waar je trots op kan zijn.

Het NIVRA heeft zich de afgelopen tijd actief in het debat gemengd. Dat heeft ons bijval opgeleverd, maar ook kritiek. Sommigen zijn van mening dat de beroepsorganisatie te veel haar oren laat hangen naar de belangen van de grote kantoren. Maar we krijgen ook veel steun. Bijvoorbeeld van accountants werkzaam in het mkb of accountants in business die aangeven dat men blij is dat het NIVRA-bestuur niet stil blijft zitten als het beroep geschoren wordt.

Alle leden zijn het erover eens dat de huidige situatie onacceptabel is. Ook kijken alle leden naar het NIVRA om de handschoen op te pakken op een manier waarbij de gehele beroepsgroep zich vertegenwoordigd voelt. Op een wijze die niet defensief is en waarbij 'heilige huisjes' bespreekbaar worden gemaakt dan wel afgebroken. Dat is dan ook de reden dat wij begin september als bestuur hebben geconstateerd dat het NIVRA op zo'n moment niet passief kan en mag blijven en dus met een plan van aanpak moet komen.

Een plan van aanpak dat meer is dan alleen een papieren reactie op de recente kritiek, maar dat de onderliggende oorzaken te lijf gaat met gerichte maatregelen om gedrag dat wij onacceptabel vinden tegen te gaan.

Onze relevantie blijkt daarbij weleens groter dan wij zelf denken. Wij zien onszelf normaliter als degenen die jaarrekeningen controleren en die van een onafhankelijk oordeel voorzien. Maar de buitenwereld ziet dat anders. Zij zien het accountantsberoep als poortwachters van het financiële systeem. Tenminste, zo leg ik de recente kritiek vanuit de Tweede Kamer uit. Het wettelijk mandaat dat stamt uit de tijd van de Vierde EG-richtlijn, ruim twintig jaar geleden past blijkbaar niet meer bij de huidige tijd en men vraagt aan ons om aan te geven hoe wij onze rol van poortwachter beter invulling kunnen geven. Het lijkt mij een uitdaging om die handschoen op te pakken en dat te zien als een kans en niet als een bedreiging. CDA-parlementariër Elly Blanksma verwoordde het als volgt: "Aan u de uitdaging om de verwachtingskloof te overbruggen. Kijk waar u wel aan kunt voldoen en welke rol u ziet in het maatschappelijk veld. Als in wetgeving iets aangepast moet worden, dan horen we dat graag nú van u, en niet wanneer het te laat is."

Aan dit niet mis te verstane verzoek zullen we voldoen door voorstellen dienaangaande in het plan van aanpak op te nemen. Ik verwacht daarbij opnieuw de nodige discussie; sommigen zullen het plan te ver vinden gaan, anderen zullen vinden dat het niet ver genoeg gaat.

Desondanks is het een belangrijke stap, die aangeeft dat we bereid zijn te luisteren naar de maatschappij en onze verantwoordelijkheid te nemen op het moment dat het nodig is.

Ik hoop u in november in ieder geval te verrassen.

RUUD DEKKERS

voorzitter